

УДК 551.43

О. Остроух, асп.

ПРИРОДНІ ТА АНТРОПОГЕННІ ЧИННИКИ ЗМІНИ ХІМІЧНОГО СКЛАДУ ПІДЗЕМНИХ ВОД НА ТЕРИТОРІЇ ПІВДЕННО-ЗАХІДНОЇ ЧАСТИНИ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

(Рекомендовано членом редакційної колегії д-ром геол. наук, доц. О.Є. Кошляковим)

Розкрито та проаналізовано основні природні і антропогенні чинники зміни хімічного складу підземних вод в межах південно-західної частини Закарпатської області

Exposed and analysed basic natural and anthropogenic factors of change of chemical composition of underwaters within the limits of south-west part of the Zakarpatskoy area

Постановка проблеми. В Закарпатті, як і у всій Україні, з її високою щільністю населення, значним площинним навантаженням промисловістю і сільським господарством та відповідно недостатньою забезпеченістю чистими водними ресурсами, підземні води відіграють надзвичайно важливу роль. Основною проблемою використання ресурсів підземних вод на території області є не їх нестача, а впорядкування їх використання з врахуванням реалій економічної та екологічної обстановки. Для забезпечення питного водопостачання населення, промислових та сільськогосподарських об'єктів в межах південно-західної частини території, що є найбільш населеною, широко використовується водоносний горизонт озерно-алювіальних відкладів минайської світи (IaP_{II-III} тп), що зазнає відчутного антропогенного навантаження, яке, в свою чергу, викликає погіршення якості питних вод. Таким чином, зважаючи на важливість підземних вод з метою забезпечення населення цим природним ресурсом, питання зміни хімічного складу внаслідок природних та антропогенних чинників є актуальним.

Стан вивчення проблеми. Горизонт ґрунтових вод озерно-алювіальних відкладів минайської світи (IaP_{II-III} тп) поширений повсюдно на території південно-західної частини Закарпатської області. Зверху, на одній третині площі свого розвитку, перекритий шаром глин та суглинків, потужністю більше 2 м. В підшві горизонту залягають слабводозбагачені відклади чопської та ільницької світ. За підрахунками В.М. Петрика [4] в заплавах річок Уж, Латориця, Боржава та їх приток потужність водонепроникних мулистих відкладів є незначною, тому підземні води вищезгаданого водоносного горизонту мають тісний гідравлічний зв'язок з поверхневими в межах впливу вказаних водотоків. Літологічний склад водовмісних відкладів минайської світи змінюється від переважно гальового до піщаного з рідкими валунами і домішками гравію, різнозернистого піску і глин. Глибина залягання складає від 3–5 м до 80–120 м, води горизонту безнапірні. За хімічним складом підземні води озерно-алювіальних відкладів минайської світи відносяться до гідрокарбонатних кальцієвих і хлоридно-гідрокарбонатних натрієво-кальцієвих. В основному живлення водоносного горизонту здійснюється за рахунок інфільтрації атмосферних опадів, річкових вод в період повені і перетоку з боку Вигорлат-Гутинського пасма. Розвантаження підземних вод здійснюється частково в місцеву гідрографічну мережу (річки Уж, Латориця, Боржава) та в регіональну дренаж, якою є річка Тиса.

Хімічний склад підземних вод водоносного горизонту озерно-алювіальних відкладів минайської світи (IaP_{II-III} тп) на даній території досліджується акредитованою лабораторією Закарпатської геологорозвідувальної експедиції. На основі матеріалів моніторингових досліджень якісного стану підземних вод, що проводяться на цій території з кінця 60-х років минулого століття, встановлено, що підземні води водоносного горизонту минайської світи загалом відповідають вимогам ГОСТ

2874-82 "Вода питьевая" за мікробіологічними та санітарно-хімічними показниками [2]. Однак, на деяких площах, в основному поблизу великих населених пунктів, існують ділянки підвищеного забруднення підземних вод вищевказаного водоносного горизонту.

Метою статті є розкриття та аналіз природних та антропогенних чинників зміни хімічного складу підземних вод водоносного горизонту озерно-алювіальних відкладів минайської світи на території південно-західної частини Закарпатської області.

Виклад основного матеріалу. Якість підземних вод в межах південно-західної частини Закарпатської області формується під впливом природних і антропогенних чинників. Досить часто складно їх відрізнити один від одного, оскільки інтенсивна господарська діяльність нерідко активізує дію природних факторів, які в свою чергу провокують погіршення якості підземних вод. Характеристика якості підземних вод базується на щорічних даних моніторингу підземних вод, що вміщують інформацію про стан та рівень забруднення підземних вод даної території.

Хімічний склад визначається характером живлення, розвантаження, ступінню взаємозв'язку з іншими водоносними горизонтами та комплексами. "Фоновий" склад макрокомпонентів дуже близький до складу поверхневих вод. В теперішній час, в межах площі дослідження, виявлені аномальні ділянки, де вміст хімічних елементів в підземних водах перевищує санітарно-гігієнічні норми до питних вод. Виділяються аномалії з підвищеним, відносно ГДК, вмістом заліза і марганцю, що на думку більшості дослідників мають природне походження [4-7]. Води з підвищеним вмістом заліза фіксуються практично на всій площі розвитку водоносного горизонту алювіальних відкладів. Невеликі ділянки, де вміст заліза у воді не перевищує 1 мг/л зустрічаються південніше м. Ужгород, в районі с. Ратівці-Струмківка, на захід від с. Чома і Бадалово (південніше м. Берегове), в районі с. Велика Паладь, а також в межах неширокої смуги, що проходить через села Олешник і Нове Село. Решта території поділяється на райони:

- порівняно благополучні за вмістом заліза (1–10 мг/л);
- вода умовно придатна для централізованого водопостачання (10–20 мг/л);
- вода не придатна для централізованого водопостачання (більше 20 мг/л);

Порівняно благополучною є територія, розташована в східному напрямі від с. Добросілля. Від проникнення заліза алювіальний водоносний горизонт тут захищений товщею слабопроникних глинистих відкладів, що знаходяться в підшві алювію. Концентрації в межах 10–20 мг/л зустрічаються в зоні розвантаження Ужгородських мінеральних вод. Розвиток таких вод можливий поблизу розломів, що обмежують Велико-Доброньську кальдеру з півночі. Аномально високий вміст заліза в плані пов'язаний з дочетвертинними тектонічними западинами. Чітко прослідковується зв'язок вод з вмістом заліза більше 20 мг/л з Берегівським вулканом

тектонічним горстом, а також з Чопським вулканом. Тут концентрації заліза можуть досягати 50–100 мг/л.

С.Р. Фролова вказує на декілька джерел накопичення заліза одночасно [7]. Поблизу зон широкого розвитку сульфідів (в більшості випадків піриту), залістисті і сульфатні аномалії просторово співпадають. В цьому випадку джерелом заліза слугує пірит, який окислюється. Фоновий вміст заліза може також накопичуватися під впливом елізійного режиму фільтрації, а залізо в верхній частині розрізу може надходити із поверхневих суглинків за рахунок їх оглеїння в паводковий період. Зі свого боку Н.Й. Радько [5] пояснює зв'язок підвищених концентрацій заліза з розривними диз'юнктивними порушеннями, що приурочені, головним чином, до вузлів перетину поздовжніх і поперечних розломів (с. М. Бийгань, м. Чоп). Ці ділянки поширення вод аномального складу розглядаються як осередки вертикальної висхідної міграції по ослаблених тектонічних зонах глибоких мінералізованих вод і часткового їх розвантаження в верхній алювіальний водоносний горизонт.

Практично вся площа розвитку алювіальних відкладів минайської світи "заражена" марганцем. Вміст марганцю більше 0,1 мг/л (тобто вище ГДК), зустрічається майже в половині свердловин. Концентрації до 0,5 мг/л рівномірно розподілені по всій площі. Води, які вміщують більше 0,1 мг/л марганцю пов'язані з певними елементами геологічної будови території і можна чітко прослідкувати зв'язок підвищеного вмісту марганцю з Мукачівським регіональним розломом, Берегівським горстом, Чопським вулканом. Підвищені концентрації марганцю зазвичай співпадають з зонами розвитку аномально високих концентрацій заліза.

При інтенсивному антропогенному впливі підземні води підлягають найбільшому забрудненню. Техногенне навантаження на підземні води, обумовлене різними видами господарської діяльності залишається одним із основних факторів, які впливають на гідрогеохімічні процеси, що викликають забруднення підземних вод. Поняття "забруднення підземних вод", що застосовується до підземних вод, які є елементом геологічного середовища, визначається наступним чином – це викликана господарською діяльністю зміна якості підземних вод (фізичних, хімічних і мікробіологічних показників і властивостей) в порівнянні з її природним станом і санітарно-гігієнічними нормами до якості питної води, які частково або повністю виключають можливість використання цих вод в питних цілях без попередньої їх водопідготовки або ж обробки [3].

Ще з середини 70-х років минулого століття в південно-західній частині Закарпатської області, тобто в межах поширення основного алювіального водоносного горизонту минайської світи, намітилася тенденція до погіршення якості підземних вод, яка зберігається і до тепер. Збільшення мінералізації підземних вод та збагачення їх азотистими сполуками типу нітритів, нітратів та амонію, свідчить про інтенсивне органічне та бактеріальне забруднення, обумовлене перевантаженням території сільгоспоб'єктами і неканалізаційованими населеними пунктами [1]. Як і в попередні роки, найбільш характерними потенційними забруднювачами залишаються господарсько-побутові стоки міст і сільських населених пунктів, відходи і стоки тваринницьких ферм, промислові відходи та пестициди. В промислових зонах, де здійснюється накопичення і тимчасове зберігання виробничої сировини та твердих відходів виробництва (численні сміттєзвалища, полігони) інтенсивність забруднення є найбільш високою.

Значне навантаження на алювіальний водоносний горизонт спричиняють численні сміттєзвалища, велика кіль-

кість яких розташована на берегах річок Уж, Латориця. На них складається понад 0,4 млн тонн найрізноманітнішого сміття, яке щороку збільшується на 40 тис. тонн.

В південно-західній частині області, де ведеться інтенсивне сільськогосподарське виробництво, нараховується 53 склади пестицидів. В ряді випадків тара для їх зберігання пошкоджена або ж розміщена в місцях, де існує загроза підтоплення [6]. Така система зберігання пестицидів спричиняє проникнення хімічних речовин у водоносний горизонт. Аналізи проб відібраних по проблемних в сенсі забруднення води водозаборах (Ужгородський – "Минай", Берегівський – "Геча") свідчать про високий вміст деяких пестицидів, що перевищують ГДК. На ділянках розміщення багаточисленних заправок, на пунктах миття вагонів (станції Ужгород, Батьово), а також вздовж автомагістралей підземні води перебувають в зоні впливу хімічного забруднення.

Геолого-екологічні обстеження, які були проведені протягом 90-х років минулого століття в Берегівському, Мукачівському, Виноградівському районах Й.Й. Черепаня, показали значний ріст концентрації Cl-іону [8]. По сульфат-іону вміст виріс в 2–10 разів. На локальних ділянках в Берегівському районі поверхневі і підземні води забруднені нітратами і амонієм, що значно перевищують ГДК. Ріка Верке, що протікає через центр м. Берегове, перетворена в стічну канаву, а її береги захищені сміттєзвалищами. Аналогічна ситуація прослідковується в районі м. Виноградів. Там виділяються цілі площі, де підземні води забруднені азотистими сполуками в кількостях, що перевищують ГДК (NO_3 – 90–180 мг/л; NH_4 – 1,3–1,5 мг/л).

Інтенсивна меліорація земель, яка відбувалася в межах рівнинної частини Закарпатської області у 80-х роках ХХ століття, призвела до зниження захисних властивостей слабопроникних порід зони аерації, що зумовлено значною кількістю магістральних меліоративних каналів, глибина котрих часто перевищувала потужність покривних суглинків і глин. Так, при прокладанні магістрального каналу Бактянської меліоративної системи (Берегівський район), був повністю знищений шар слабопроникних порід потужністю 6–8 м, що призвело до незахищеності всього ґрунтового водоносного горизонту в межах всієї системи. Негативні процеси з погіршення якості підземних вод спостерігаються під час паводкового наповнення каналів і в після паводковий період фільтрації. В межах меліоративних систем збільшується інтенсивність забруднення поверхневих і підземних вод внаслідок сільгоспвиробництва (мінеральні та органічні добрива, пестициди, тощо). Крім того, в паводковий період на значній території відмічений ріст мінералізації ґрунтових вод та засолення ґрунтів [9].

Велику небезпеку для геологічного середовища загальною і для водоносного горизонту минайської світи зокрема, складає хімічна речовина "Премікс", яка була завезена з Угорщини до Закарпаття у 1999–2004 роках. Ця речовина, яка за даними "Інституту гігієни та медичної екології ім. О.М. Марзєєва АМН України", містить у своєму складі оксиди важких металів (свинець, хром, нікель), належить до найвищого першого класу небезпеки, загрожує здоров'ю і, навіть, життю людей. Одна із ділянок, де згадана речовина знаходиться у відкритому вигляді, розміщена в зоні живлення підземних вод алювіального водоносного горизонту, що використовуються водозабором "Геча" для централізованого водопостачання м. Берегове (зона виклинування алювію) [2]. Водозабір розміщений нижче по потоку, а його відстань до "Преміксу" складає 2,2–2,4 км. На даний час Державному управлінню охорони навколишнього природного середовища в Закарпатській області за сприяння Мінп-

рироди вдалося організувати вивезення на утилізацію більшої частини цієї речовини, але ще близько 1300 тонн тимчасово зберігається в контейнерах та у залізничних вагонах [10].

Висновки. Таким чином, аналіз природних та антропогенних чинників зміни хімічного складу підземних вод алювіального водоносного горизонту дозволяє зробити висновок про те, що природні аномальні ділянки підвищеного вмісту заліза і марганцю пов'язані з певними елементами геологічної будови території. Антропогенне навантаження на підземні води, обумовлене різними видами господарської діяльності залишається одним із основних факторів, які впливають на гідрогеохімічні процеси, що викликають забруднення підземних вод. На більшій частині території верхня частина водоносного горизонту до глибини 8–12 м, знаходиться в зоні забруднення. До основних антропогенних чинників зміни гідрогеохімічного складу підземних вод відносяться меліорова-

ний стан земель, інтенсивна експлуатація водозаборів поблизу великих промислових зон, вплив діяльності сільськогосподарських та промислових об'єктів.

1. Габор М.М. Звіт по оцінці екологічного стану геологічного середовища прикордонних територій Закарпатської області в масштабі 1: 100 000. – Берегове, 2004.
2. Жарнікова Р.С. Оцінка стану прогнозних ресурсів та експлуатаційних запасів підземних вод Закарпатської області (2002–2007 рр.). – Берегове, 2008.
3. Оцінка запасів підземних вод: підручник / М.І. Дробноход. – К.: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2008. – 384 с.
4. Петрик В.Н. Изучение режима, госучет, использование, контроль за охраной подземных вод от истощения и загрязнения на территории Закарпатской области: Отчет за 1986–1987 гг.
5. Радько Н.И. Підземні води Закарпатського внутрішнього прогину. – К.: Наук. думка, 1975.
6. Ратушний В.А. Підготовка автоматизованої БД існуючих і потенційних джерел забруднення підземних вод по Закарпатській області. 1991–1994 рр. – Берегове, 1994.
7. Фролова С.Р. Отчет о региональной оценке ресурсов подземных вод Закарпатской области (пресные воды) за 1973–77 гг.
8. Черепаня И.И. Отчет о результатах эколого-геохимической съемки г. Берегово за 1990–1994 гг.
9. <http://www.vodhosp.uzhgorod.ua/>.
10. <http://www.ecores.uzh.ukrtel.net/>

Надійшла до редколегії 17.01.12

УДК 556.314(477-25)

Т. Кошлякова, асп.

ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ ЩОДО ЗМІН СТАНУ ПИТНИХ ПІДЗЕМНИХ ВОД У М. КИЄВІ

(Рекомендовано членом редакційної колегії д-ром геол.-мінерал. наук, проф. М.М. Коржневим)

Представлені результати опрацювання фондів та літературних джерел, присвячених дослідженню гідрогеологічних умов м. Києва. Виявлені тенденції змін гідродинамічних та гідрогеохімічних умов водоносних горизонтів. Проаналізовані можливі чинники змін цих умов.

Scrutinizing results of library stock and literary sources, devoted to Kyiv hydrogeological conditions investigation are presented. Hydrodynamic and hydrogeochemistry conditions changes tendencies of aquifers are revealed. Possible changes factors of these conditions are analysed.

Актуальність проблеми. Прісна вода на нашій планеті становить близько одного відсотка обсягу запасів гідросфери і є одним із найцінніших природних ресурсів. Стрімке зростання населення Землі, потужний техногенний прес на довкілля спричинили різке зростання проблеми якісної питної води. А тим часом від її розв'язання чималою мірою залежить подальший розвиток нашої цивілізації. Саме на цьому наголошувалося у рішеннях міжнародних конференцій, що відбулися у Ріо-де-Жанейро (1992), Нью-Йорку (1997) та Йоганнесбурзі (2003). Проблема забезпечення питною водою є однією з найактуальніших і для України. Враховуючи незадовільну якість води у поверхневих водотоках, істотні витрати на її очищення і неможливість ефективного захисту від техногенних забруднень, стратегічного значення набувають пошук і використання підземних прісних вод для потреб населення. Україна належить до держав, які мало забезпечені водними ресурсами (менше 1000 м³/рік на одного мешканця, тоді як ООН вважає достатнім цей показник на рівні 10–15 тис. м³/рік). Надійно захищені від забруднення, підземні води є стратегічним ресурсом, оскільки за деяких надзвичайних ситуацій вони стають єдиним надійним джерелом питного водопостачання населення, отже, забезпечують одну із основних умов життя людей [1].

Київ є великим мегаполісом, що розвивається. Цілком закономірним є збільшення попиту на чисту питну воду. Наразі населення міста постачається водою за рахунок змішаних поверхневих та підземних вод. Зважаючи на незадовільний стан річкової води та застарілі водопровідні мережі, які самі по собі є джерелом забруднення, актуальною стала ідея впровадження щільної мережі бюветних комплексів з метою забезпечення населення безпечною прісною водою. Однак, зважаючи на тривалий термін експлуатації (понад 100 років), не могли не відбутися зміни у зоні активного водообміну, в

межах якої поширені водоносні горизонти та комплекси, з яких відбирається вода. Тому дослідження цих змін як на якісному, так і на кількісному рівні, дозволить відслідкувати та попередити вичерпання ресурсів підземних вод, а також погіршення їх стану.

Аналіз проблеми. Київ є традиційним споживачем підземних вод. Основні водоносні горизонти, що використовуються для водопостачання, приурочені до відкладів іванецької світи середньої і верхньої юри та загорівської, журавинської, бурімської світ нижньої і верхньої крейди та відкладів орельської світи байоського ярусу середньої юри. Перші глибинні свердловини для водопостачання були пробурені наприкінці XIX століття. З моменту їх уведення і до сьогоднішнього дня здійснюється постійне нарощування відбору підземних вод. Наприклад, розвиток водопостачання за рахунок водоносного комплексу, приуроченого до відкладів іванецької світи середньої і верхньої юри та загорівської, журавинської, бурімської світ нижньої і верхньої крейди здійснювався таким чином.

У 1915 році на правому березі р. Дніпро у Києві експлуатувалося 27 свердловин з сумарним водовідбором 28,8 тис. м³/добу. З них 20,3 тис. м³/добу відбиралося зі свердловин, розташованих в долині р. Дніпро (Подільська насосна станція) і 8,4 тис. м³/добу – зі свердловин, що знаходяться в долині р. Либідь. Зниження рівнів від первинних складало 5–10 м.

До 1935 р. при водовідборі 55 тис. м³/добу зниження напорів відповідно склало 20 і 35 м. Одночасно відмічається інтенсивне зростання воронки депресії в плані та відбувається їх злиття. Утворюється єдина правобережна депресійна воронка, обмежена р. Дніпро.

На лівому березі р. Дніпро інтенсивний водовідбір розпочався у 1935 р. Біля кожного водозабору утворюються локальні депресійні воронки. Загальна лівобережна депресійна воронка формується у 1970 р. [2]